

บทที่ 6

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการทดลอง

1. ผลิตโมโนโคลนอลแอนติบอดีจำเพาะต่อ *V. vulnificus* 41 โคลน แบ่งเป็น 12 กลุ่ม จำเพาะต่อแถบโปรตีนในช่วงประมาณ 3-58 กิโลดาลตัน
2. โมโนโคลนอลแอนติบอดี 4 กลุ่ม ได้แก่ VVC 23, VVB 48, VVB 158 และ VVB 152 มีความจำเพาะต่อ *V. vulnificus* โดยไม่แสดงปฏิกิริยาข้ามกับแบคทีเรียสกุลวิบริโอและแบคทีเรียสกุลอื่นที่นำมาทดสอบ
3. VVB 158 มีความไวในการตรวจสอบแอนติเจนด้วยวิธี Dot blotting ที่ระดับความเข้มข้น $\sim 1.6 \times 10^5$ CFU/ml หรือ $\sim 1.6 \times 10^2$ เซลล์ต่อจุด ซึ่งเป็นความไวที่สูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น
4. โมโนโคลนอลแอนติบอดี 4 กลุ่ม ได้แก่ VVC71, VVC 109, VVB 29 และ VVB 56 แสดงปฏิกิริยาข้ามกับแบคทีเรียสกุลวิบริโอ
5. โมโนโคลนอลแอนติบอดี 4 กลุ่ม ได้แก่ VVB 53, VVB 68, VVB 100, VVB 11 แสดงปฏิกิริยาข้ามกับแบคทีเรียสกุลวิบริโอและแบคทีเรียในวงศ์ Vibrionaceae
6. VVC 23, VVB 158, VVB 56, VVB 53, VVB 68 และ VVB 11 สามารถตรวจสอบแบคทีเรียในเนื้อเยื่อกุ้งกุลาดำด้วยวิธี Immunohistochemistry (IMC)
7. ผลิตโมโนโคลนอลแอนติบอดีจำเพาะต่อ *V. mimicus* DMST 15142 ได้ 12 โคลน แบ่งเป็น 7 กลุ่ม จำเพาะต่อแถบโปรตีนในช่วงประมาณ 3-55 กิโลดาลตัน
8. โมโนโคลนอลแอนติบอดี 2 กลุ่ม ได้แก่ VM 93 และ VM 7 มีความจำเพาะต่อ *V. mimicus* โดยไม่แสดงปฏิกิริยาข้ามกับแบคทีเรียสกุลวิบริโอและแบคทีเรียสกุลอื่นที่นำมาทดสอบ
9. VM 93 มีความไวในการตรวจสอบแอนติเจนด้วยวิธี Dot blotting ที่ระดับความเข้มข้น $\sim 3.3 \times 10^4$ CFU/ml หรือ $\sim 3.3 \times 10^1$ เซลล์ต่อจุด ซึ่งเป็นความไวที่สูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น
10. โมโนโคลนอลแอนติบอดี 5 กลุ่ม ได้แก่ VM 77, VM 10, VM 9, VM 4 และ VM 14 แสดงปฏิกิริยาข้ามกับแบคทีเรียสกุลวิบริโอและแบคทีเรียในวงศ์ Vibrionaceae
11. VM 77 สามารถตรวจสอบแบคทีเรียในเนื้อเยื่อกุ้งกุลาดำด้วยวิธี IMC

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำโมโนโคลนอลแอนติบอดีที่เตรียมได้มาใช้วินิจฉัย *V. vulnificus* และ *V. mimicus* ที่คัดแยกจากตัวอย่างหลายประเภทและจากหน่วยต่างๆ เพื่อยืนยันประสิทธิภาพของโมโนโคลนอลแอนติบอดีที่ผลิตได้
2. ควรคัดเลือก VVC 23, VVB 48, VVB 158 และ VVB 152 ที่จำเพาะต่อ *V. vulnificus* มาพัฒนาชุดตรวจสอบ *V. vulnificus* แบบสะดวกใช้ เพื่อตรวจจำแนก *V. vulnificus* จากผู้ป่วยและสิ่งแวดล้อมในอนาคต
3. ควรคัดเลือก VM 93 และ VM 7 ที่จำเพาะต่อ *V. mimicus* มาพัฒนาชุดตรวจสอบ *V. mimicus* แบบสะดวกใช้ เพื่อตรวจจำแนก *V. mimicus* จากผู้ป่วยและสิ่งแวดล้อมในอนาคต